

בתו הבלתי-חוקית של המלך ואחותיה למחצה של יורשת-העצר, ג'זאנה. למרות שהגברת היתה נשואה לג'נטלמן נאפולי-טאני פרחח בין הסופר לבינה אהבה גדולה, ותחת השראתה של הנסיכה כתב בוקאצ'י כמה מהרומנים המפורסמים שלו, בהם: L'Amorosa Fiammetta, Filocopo.

בשנת 1353 התפרסמה יצירתו כתר האלמות של בוקאצ'י, דקאמרון או 10 ימי עונגים, המכילה מאה סיפורי-אהבה, כפי שסופרו משך עשרת ימים עליידי נשים וגברים שהתכנסו בבית כפרי מחוץ ל-פירנצה, בהימלטם מפני המגיפה שפשטה בעיר.

הנוצה של המלאך גבריאל

1 ילובה של הכנסייה, שאליה היה מקורב, ביצירה, ומיקומם של הכמרים בכל אחד ואחד מסיפורי-אהבה הי ללו, עוררו סערות-ירחות גדולה. אחד הסיפורים, שסופר ביום השישי, סיפר על כומר המבטיח לכפריים להראות להם את נוצתו של המלאך גבריאל, ובמקומה הוא מוצא את הפחמים שעליהם ניצלה לורנס הקדוש, שאף הצליח להפיל את מועצת-הכמורה של העיר טראנט.

בוקאצ'י, שדוה גם אספן של כיתב-יד גדירים, הלך לעולמו כשהוא עני וחסר-כל בשנת 1375, והוא בן 62.

בשנת 1965 ביים הבמאי האיטלקי, שי נרצה בשבוע שעבר, פייר סאולו פאוולוני, את דקאמרון לקולנוע. סרטו המצויין והנועז של סאוולוני, שהכיל לקט מתוך מאה הסיפורים המקוריים, ריענן את זיכר רוננו של הזמר-שחקן, ועכשיו-במאי, יש ראל גוריון, שהכיר את סיפורי דקאמרון, אשר תורגמו לאינספור שפות, עוד מי ילדותו.

הוא הסתובב זמן רב עם הרעיון של העלאת דקאמרון על הבמה העברית, ובי שנה האחרונה אמר - ועשה. הוא נתן את סיפורי דקאמרון למיכאל גורביץ, שעיבד אותם להצגה. ערך מיכאליס לי חמישים שחקנים, ומתוכם כתר לבסוף בברנו נוריס, אבי בן-חיים, עמי וינברג, נעמי בכר ודורין כספי, כולם שחקנים בלתי-ידועים ופרט לנעמי בכר ואבי בן-חיים גם בלתי-מוסס, וביים הצגה שהחלה רצה בימים אלה במועדון 77 בתל-אביב, וברחבי הארץ.

ההצגה מתחילה כשהשחקנים הצעירים נכנסים במרץ רב אל האולם, כשהם מוזמרים בעליות ופורטים על גיטארות, מייד ברגע עלותם על הבמה הם מספרים את הסיפור הראשון מסיפורי דקאמרון, כשהם מלווים את סיפורם בהדגמות תרתי-משמע.

הוראות למישגל ולניקוי חבית

2 חר הסיפורים הבולטים בערב הוא זה הידוע בכינויו "החבית", המספר על אותו בעל תם שהיה נודד בדרכים, כומן שאשתו הנואפת היתה מתעללת לה עם כלי-מאיד-בעי, באחד הימים חוזר הי בעל לביתו, ואשתו הסיקחית מוצאת מייד פיתרון. היא מספרת לבעל כי הגבר שנמי צא בחברתה בא לקנות את החבית שבי-חצת הבית, ומצווה על הבעל לרדת אל החבית ולנקותה.

כשהיא והגבר נשארים בחוץ, תוך כדי מתן הוראות לבעל היכן לנקות וכיצד, מחבק הגבר את מותני האשה, ובזמן שי הבעל ממלא את הוראותיה של אשתו בי נקיון החבית עוקב גם הגבר אחר ההוראות, כשהוא מנעים לאשה באופן מפורש את זמנה, עד שהיא שואלת: "גמרת?" ושני הגברים עונים כאחד: "כן!"

סיפור אחר הוא זה הידוע כסיפור "הזי מיר", המספר על צמד נאהבים צעירים שנתפסו על גג ביתה של הנערה עליידי אביה, כשהנערה אותות בידיה את "הזי מיר" של הצעיר.

או הסיפור המפורסם על אותו צעיר שהתחפש לאילם, והלך לעבוד בבית-נוירות ונצל שם למטרות מיניות עליידי אבי-המינור והנוירות, עד שאנו "לא עמד לו יותר".

הטכסט הנועז של בוקאצ'י, העיבוד הי מבריק של גורביץ, פעלוליה-בימיו של גוריון והחן הטיבעי והבלתי-מקולקל של השחקנים הצעירים, הפך את דקאמרון הצגה שללא ספק תעלה סומק רב בפני הצופים בה, ותעורר מבוכה, מהיגם משתי השחקניות הצעירות והשחקנים משתפים, בכמה סציונות, את הקהל בהצגה באופן פעיל.

2 **נזיר:** התדעי, בתי, עבודת האלוהים מה היא? דחיקת השטן לגיהינוס! יש מקום נמוך בגוף, מקום חשוך, זהו הגיהינוס!

1 **נערה:** אבי הקדוש, רבות שמעתי על עבודת האלוהים, ומאד חפצתי לדעתה, התיאות ללמדני, אבי? **נזיר:** מחשבה יפה מאד, בתי, מזמין אני אותך להישאר אצלי.

4 **נערה:** מה דוחף אותך? עכשיו הוא כבר כמו עץ; אלוהים ישמור, הוא מנסה להתפרץ! **נזיר:** בואי נדחוק לגיהינוס את ארור אדוני!

3 **נזיר:** ויש חיה אחת בגוף שלי! הנה הביטי נא וראי. **נערה:** הוא גדל, זה מסוכן? הוא גדל! **נזיר:** דעי לך, ילדתי, זה השטן!

6 **נערה:** אבי הקדוש, רבות שמעתי על עבודת האלוהים אשר לכם ומה חפצתי לדעתה!

5 **נערה:** האם אי-אפשר את השטן בגיהינוס להשאיר? למה הוא יוצא? שיקוט, למה הוא לא קס? **נזיר:** לא די חמדתי בשטן אחד, מצאי לך עוד!